

Donald Flood

Jak nejlépe žít a zemřít

ISLÁMSKÁ NADACE V PRAZE
2011

DONALD FLOOD

JAK NEJLÉPE ŽÍT A ZEMŘÍT

MUSLIMSKÁ OBEC V PRAZE
2013

© World Assembly of Muslim Youth, 1999
King Fahd National Library Cataloging-in-Publication Data

Flood, (Yahya) Donald W. Flood
The Best Way to Live and Die – Madinah Al-Munawwara
39 pages.

© MUSLIMSKÁ OBEC V PRAZE
Translation © Jana Hafudová
ISBN 978-80-87636-05-3

PŘEDMLUVA K ČESKÉMU VYDÁNÍ

Dostává se vám do ruky příběh hledajícího člověka. Téměř každého z nás, kdo jsme vyrostli na Západě, napadnou podobné otázky – proč tu jsme, odkud jsme přišli a kam směřujeme. A také jak žít svůj život, aby nás naplnil spokojeností a štěstím.

Každý rozumný člověk by měl souhlasit s tím, že být vychován k určitému přesvědčení či náboženské víře, ve společnosti a s rodiči, kteří se tohoto přesvědčení pevně drží, nutně neznamená, že jde o cestu správnou a pravou. Alespoň dokud zde nejsou nějaká významná fakta nebo přesvědčivé důkazy o tom, že ono přesvědčení správné je.

Schopnost myšlení je tím, co nás odlišuje od zvířat, a proto musíme právě tento náš intelekt používat ke studiu tak závažných a důležitých záležitostí, jako je například hledání toho, proč jsme na tomto světě. Malý výlet do světa různých náboženství a probírání se všelijakými vyznáními je dobrým způsobem, jak se dobrat požadovaného závěru.

I když žijeme v relativním dostatku, neznamená to automaticky, že jsme se svým životem spokojeni. Člověk může mít všechno, ale přesto se necítí být šťastný. Jaká cesta tedy vede k pocitu štěstí a osobní spokojenosti? Možná na ni přinese odpověď následující publikace.

Muslimská obec v Praze, září 2013

ÚVOD

Každým dnem slunce zazáří na nové tváře, které poznaly pravdu a které se pokorně navracejí ke svému Stvořiteli. Dychtí po Jeho odměně, kterou je věčný život v Ráji. Noví stoupenci dodávají novou chuť dnešním muslimům, dodávají jim chuť svou upřímností, nadšením a spolehlivou věrností islámskému učení. Ze svých bohatých zkušeností z minulosti ovládají pevnou vytrvalost a vyžadují přesné pochopení své nově nalezené stezky pravdy, po které je provází Bůh. Přišli k islámu s otevřeným srdcem, aby rozeznali, co je dobré a co špatné. Některé z nich už omrzel a zklamal materiální a jednotvárný život, obrátili se k islámu se skutečnou láskou k čistotě a se slibem věrnosti svému Stvořiteli.

S potěšením představuji přítele, kterého Bůh uvedl do islámu. A určitě byl uveden správně. Nyní vypráví na těchto stránkách o své cestě. Přeji mu úspěch a štěstí na přímé stezce Boží. Těšíme se, že jeho šlépěje bude následovat více lidí.

Muhammad Abbas Nadeem,

Editor, Badr Islamic Journal-London

SESTAVIT JEDNOTLIVÉ DÍLY „SKLÁDAČKY SMYSLU ŽIVOTA“

Kdysi jsem si myslel, že mi moje výchova nabídla vynikající způsob života. Bylo to v době, kdy jsem se cítil duchovně i fyzicky spokojen. Jako mladík jsem prožil život obyčejného Američana, dosti bezduchý životní styl; měl jsem rád hudbu, atmosféru oslav, holky, sport, cestování, národní jídla a cizí jazyky. Najednou jsem se však ocitl v situaci, kdy jsem se cítil duševně zcela vyčerpán a sám sebe jsem se zeptal: „A co teď?“ a myslel jsem na to, že musí existovat něco navíc, než jen takto žít. Toto zjištění se mi stalo hnací sílou, abych se poohlédl po pravdě.

Předpokládal jsem, že důvod, proč jsem se cítil duchovně neuspokojen, musí nějak souviset s mým životním stylem v Americe, který byl často závislý na přímém požitku a propleten s výbušným chováním. Z toho mi vyplynulo, že řešením by mohlo být, kdybych našel lepší místa k životu. A tak jsem začal shánět perfektní místo. Po mnohých cestách jsem zjistil, že mi nechybí ani tak perfektní místo k žití, jako spíše nějaká konkrétní podoba kultury s nejpřijatelnějším přístupem k životu. Když jsem si myslel, že jsem konečně takovou kulturu našel, časem se ještě objevily její nedostatky. Pak jsem dostal nápad, že bychom se měli učit o různých způsobech života a pak si sami vybrat nejlepší z nich. To byla asi ta cesta k pravdě.

Neschopen naplnit život pozemského občana jsem se rozhodl, že si přečtu materiály založené na metafyzice, protože esoterické stránky života mě vždy přitahovaly. Po přečtení mnoha knih na toto téma jsem přišel na to, že důležitější než tyto zákony je Ten, kdo je stvořil, tj. Bůh. Také jsem zjistil, že řídit se metafyzikou

může být velmi riskantní, a proto jsem si raději odpustil jakoukoliv další četbu z oblasti metafyziky.

Z podnětu jednoho dobrého přítele jsme podnikli tříměsíční trempský výlet po celé Americe a západní Kanadě, přičemž jsme si stanovili za cíl objevit smysl života. Stali jsme se svědky přírodních divů a přesvědčili jsme se, že tento svět nemohl být stvořen omylem, a byla to doslova kouzelná krajina, která poukazovala na svého Stvořitele. V tomto okamžiku se má víra v Boha výrazně posílila.

Po návratu domů se mě začaly zmocňovat stavy úzkosti ze zaneprázdněného života velkoměsta, a tak jsem se uchýlil k meditaci, aby se mi ulevilo. Byl jsem si schopen prostřednictvím meditačních technik najít vnitřní klid. Ale i tak byl tento klid jen dočasný; v okamžiku, kdy jsem se zvedl, nemohl jsem si klid odnést s sebou. Když je totiž člověk svázán s meditací, vynořuje se velký počet nepříjemných úkolů, a tak jsem pomalu začínal ztrácet zájem.

Je to už dlouho, když jsem si myslel, že by pravda mohla ležet kdesi v sebezdokonalení. Proto jsem se stal vášnivým čtenářem motivačních materiálů a účastnil jsem se i příslušných seminářů. Navíc jsem se také snažil žít podle hesla americké armády *Buď vším, čím být můžeš*, které se objevovalo v televizi, a které vybízelo člověka třeba k tomu, aby prošel ohněm, aby podnikl seskok padákem anebo aby ovládal bojová umění. Díky své četbě a hrdinským činům jsem sice získal pevnou důvěru sám v sebe, ale pravdu jsem stále ještě nenacházel.

Krátce poté jsem si přečetl několik knih různých filozofů. Seznámil jsem se tak s mnoha zajímavými pojetími a praktikami, ale přesto jsem nenašel žádný konkrétní druh filozofie, s kterou bych zcela souhlasil. Rozhodl jsem se, že si ujasním, jakou z filozofických doktrín považuji za nejmoudřejší. Stalo se jí jakési náboženství, lze-li to náboženstvím nazvat, které klade největší

důraz na dobré chování. Přesvědčil jsem se, že dobrá morálka je sice dobrá, ale není dobrá natolik, aby ukázala, které dílky skládačky patří k sobě, a smysl života by se tak objevil zcela jasný. Cítil jsem potřebu duchovnějšího přístupu k životu.

Brzy nato jsem získal zaměstnání v jedné muslimské zemi, kde jsem měl dost volného času na čtení a sledování života. Jak jsem pokračoval v pátrání po pravdě, našel jsem v jedné knize, která se soustředila na potřebu upřímného pokání před Bohem, doporučení. Přistoupil jsem k pokání a natolik se ve mně ozval hlas svědomí vůči všem lidem, kterým jsem v životě ublížil, až mi po tváři začaly stékat slzy.

Za několik dní jsem hovořil s muslimskými přáteli. Zmínil jsem se, že jsem v Americe míval mnohem více svobody, než je nyní v jejich zemi. Někdo řekl: „Dobrá, záleží ale na tom, čemu říkáš svoboda. U vás se nepovažuje za důležité, aby rodiče dobře naučili své děti, jak se mají mimo domov slušně chovat. Jakmile děti svůj domov opustí, narazí na společnost, která je v rozporu s chováním, na jaké byly děti doma zvyklé. Jenže ve většině muslimských zemí rodiče připraví své děti i na to, s jakým chováním je možné se setkat i mimo svůj domov. Kdo má tedy skutečnou svobodu?“ Ať je to už tak nebo ne, měl jsem chuť souhlasit s jeho pojetím svobody, podle kterého dává liberální společnost mnohem více šancí nemorálnosti, která tím může snadno zakořenit. Příliš svobody často vnáší do společnosti záporné prvky, nikoliv kladné. Při takovémto porovnávání jsem také pochopil, proč islámské vedení a omezování, které do určité míry usměrňuje lidské jednání v muslimských společnostech, nelze považovat za omezování lidské svobody; mnohem více napomáhá lidskou svobodu určit a posílit.

Další příležitost seznámit se s islámem se mi naskytla, když jsem byl pozván, abych společně povečeřel se skupinou muslimů. Zmínil jsem se, že než jsem přijel na Střední východ, žil jsem

v Las Vegas, v Nevadě. Pak mi jeden muslim z Ameriky řekl: „Musíš se pojistit, abys zemřel jako dobrý muslim.“ Okamžitě jsem po něm žádal, ať mi vysvětlí, co tím myslí. Řekl: „Představ si, že hraješ ruletu. Ruleta představuje život, hraní rulety životní události, sebemenší výhra vstup do Ráje v Soudný den a úplná prohra vstup do Pekla. Jestliže zemřeš jako nemuslim, je to jako hrát ruletu, v které vsadíš všechny žetony (vše z tvého života včetně tvých skutků a dané víry v Boha) jen na jedno číslo a právě doufáš, že snad z milosti Boží vstoupíš v Soudný den do Ráje. Ale v případě, že zemřeš jako dobrý muslim, je to, jako bys pokryl sázecími žetony celou plochu sázecí desky tak, abys měl vsazeno na každé číslo. Tímto způsobem máš nějakou záruku na úspěch i bez ohledu na to, jaké číslo padne. Řečeno jinými slovy, žít a zemřít jako dobrý muslim je nejlepší zárukou, že se vyhneš Peklu, a zároveň je to nejlepší investice k zaručení vstupu do Ráje.“ Jako bývalý občan Las Vegas jsem mohl jeho barvitý příklad s ruletou přímo porovnat se svými osobními zkušenostmi.

V tomto okamžiku jsem pochopil, že pravdu nenajdu, dokud nezaložím vztah s Bohem. Rozhodl jsem se, že svoji pozornost zaměřím na ta náboženství, v souvislosti s kterými Bůh seslal zjevení Svým prorokům a poslům. Vydal jsem se cestou odhalovat pravdu prostřednictvím judeo-křesťanství a islámu.

ZAOSTŘENO NA KŘESŤANSTVÍ A ISLÁM

Ačkoliv jsem vyrostl jako křesťan, v křesťanském učení jsem měl zmatek. Cítil jsem se, jako bych byl dědicem záhadného náboženství, které přesahuje míru pochopitelnosti. Jsem přesvědčen, že právě z tohoto důvodu jsem byl nositelem křesťanského jména, ale žádných praktických skutků. Navíc jsem kvůli křesťanství získal předpojatost ke všem náboženstvím, až jsem je nakonec všechna jako celek zamítl. Při mém hledání pravdy jsem

měl vynikající příležitost k objektivnímu zhodnocení vyznání zděděného od rodičů.

Díky knihám, kazetám a videozáznamům o křesťanství, vydaných muslimy i nemuslimy, jsem ke svému překvapení objevil v Bibli asi 100 výroků, které odhalují určitý nesoulad v křesťanské víře. Podle těchto dokumentů byl Bůh jeden ještě před Ježíšem ﷺ.[1] A stejně tak i Ježíš ﷺ vedl k víře v jednoho Boha. Ale po Ježíši ﷺ se církev uchýlila k uctívání Trojice bez ohledu na Boží jedinost a nedělitelnost. Před Ježíšem ﷺ byl Bůh bez synů a dalších Sobě rovných, stejně tak i Ježíš ﷺ řekl, že je poslem Božím, kdežto potom křesťanství hlásalo, že Ježíš ﷺ je Boží syn nebo dokonce samotný Bůh.

Pokud jde o monoteismus, první přikázání z Desatera podporuje Ježíšovo ﷺ tvrzení o víře v jednoho Boha, *„Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán“* (Marek 12:29).[2] Podobně obsahuje Bible plejádu tvrzení, která vyvracejí Ježíšovo ﷺ božství. Kupř. Ježíš ﷺ přiznal, že nemůže činit milosrdenství sám a nezávisle, ale jen v závislosti na vůli a dovolení Boha.[3] Je zajímavé, že se v Bibli praví o tom, že se Ježíš ﷺ modlil.[4] Sám sebe se ptám, „Jak může být Ježíš ﷺ Bohem a zároveň se k Bohu modlit?“ Modlící se Bůh je rozpor. Navíc je třeba dodat, že Ježíš ﷺ tvrdil, že jeho učení není jeho vlastní, ale Toho, který mu

1 Za jménem posledního proroka Muhammada jako výraz úcty a chvály pronášejí muslimové slova ﷺ „nechť mu Alláh žehná a dá mír“ (v arabštině „salla lláhu alajhi wa sallam“) a za jmény dalších proroků (Ježíše, Mojžíše atd.) ﷺ „mír s ním“ (v arab. „alajhi salám“).

2 Viz také Num. 23:19; Deut. 6:4,13; Mat. 4:10, 22:36 – 38, 23:9 – 10; Marek 10:18; Luk. 4:8; Jan 5:30.

3 Viz Mat. 12:28; Luk. 11:20; Jan 3:20, 5:30; Sk. 2:22. Viz také Korán 3:49.

4 Viz Mat. 26:39; Marek 1:35, 14:32; Luk. 5:16, 6:12.

ho poslal.[5] Je logické, že kdyby to, co řekl, nebylo jeho vlastní, byl by jen prorokem, který přijímá zjevení od Boha.[6] Znovu se ptám, „Jak by se mohl učit a zároveň být Bohem?“ Při mých diskusích s muslimy jsem poznal, že oni se ztotožňují s tím, co Ježíš ﷺ s důrazem na víru pouze v jednoho Boha přikazoval, jak je zaznamenáno v následujícím koránském verši: Řekni, *„On je Bůh, (který je) Jeden.“* (112:1).[7]

Zřejmě existovalo mnoho modifikací vytvořených v rozporu s tím, co Ježíš ﷺ říkal nebo činil. Jednou z nich je učení o Trojici, v kterém Ježíš ﷺ vystupuje jako jedna osoba trojitého Boha (Otec, Syn a Duch svatý).[8] Toto tvrzení bylo předloženo v Bibli jako nejlepší důkaz k učení o Trojici i přesto, že takové učení Ježíš ﷺ nikdy nehlásal a nehlásali ho ani jeho učedníci ani raní křesťanští učenci. Ve skutečnosti ho formuloval Athanasius, egyptský kazatel z Alexandrie v roce 325 po Kr. na koncilu ve městě Nicea. Je zajímavé, jak tyto výroky byly z Bible moderní doby vypuštěny. Rovněž chci dodat, že Korán varuje židy a křesťany před vybočením od víry v Boha a před vírou v Trojici.[9]

Také se mi dostalo informací o biblických tvrzeních, která představují Ježíše ﷺ jako proroka Božího.[10] Podobně jsem se učil také o islámském pohledu na Ježíše ﷺ, které hlásá, že Ježíš ﷺ je prorok a posel Boží, jak říká následující koránský verš: (Ježíš) řekl: *„Já služebníkem Božím jsem, On dal mi Písmo a učinil mne prorokem.“* (19:30).[11]

---

5 Viz Jan 7:16, 12:49,14:24.

6 Viz Jan 8:28.

7 Viz také 3:51; 4:18; 5:116–117; 39:67.

8 Viz 1.Jana 5:7.

9 Viz 3:19; 4:171; 5:73.

10 Viz Mat. 13:57, 21:11, 45–46; Marek 6:4; Luk. 4:43, 7:16, 13:33, 24:19; Židům 3:1.

11 Viz také 5:46; 5:75; 9:30; 43:59, 63-65.

V křesťanství se dále velmi často objevuje víra, že Ježíš ﷺ je synem Boha. Podle Bible bylo běžné nazývat jakéhokoliv proroka nebo správného člověka synem Božím.[12] Ježíš ﷺ sám sebe ale nazval synem člověka, nikoliv Bohem nebo Jeho opravdovým synem.[13] Je prokazatelné, že Pavel z Tarsu, který nejprve křesťanství odmítal a později se stal Ježíšovým následníkem a kazatelem, nese největší zodpovědnost za povýšení Ježíše na syna Božího, čímž znehodnotil původní učení.[14]

Od doby, co bylo slovo „zplozený" (jak se praví v Evangeliu podle Sv. Jana 3:16) vypuštěno z revidované standardní verze Bible a dalších jejich verzí, vyšlo najevo, že Ježíš ﷺ nebyl zplozeným synem Božím. V Koránu je Bohem důrazně řečeno, že Bůh nemá syna.[15] Bůh také důrazně prohlašuje, že Adama ﷺ a Ježíše ﷺ stvořil: *Vskutku je příklad Ježíše jako Adamův. On ho stvořil nejprve z prachu; pak mu řekl, „Buď", a on byl.* (3:59)[16]

Další související oblastí rozporů, o které jsem četl, byl prvotní hřích a spása skrze ukřižování Ježíše ﷺ. Zřejmě před Ježíšem ﷺ nebylo prvotního hříchu. Ale po Ježíšovi ﷺ se prvotní hřích najednou objevil. Před Ježíšem ﷺ se spása zakládala na službě Bohu, ale po něm, jak křesťané tvrdí, už závisí na ukřižování.

V současném křesťanství je víra v prvotní hřích důležitá k získání spásy skrze ukřižování Ježíše ﷺ.[17] Přesto jsem zjistil, že Starý zákon takový výklad popírá.[18] Zdá se, že pojetí víry ve spásu skrze ukřižování bylo navrženo jako způsob, aby se věřící

12 Viz Exodus 4:22; Žalmy 2:7; 1 Kr. 22:9–10; Mat. 5:9; Luk. 3:38.
13 Viz Mat. 13:37; Luk. 12:10; 1.Tim. 2:5.
14 Viz Sk. 9:20.
15 Viz 19:88–92 a také 5:17,72; 9:30–31; 112:3.
16 Viz také 3:42–49.
17 Viz Řím. 6:23.
18 Viz Deut. 24:16; Ezechiel 18:20; Jeremjáš 31:30.

mohli v Soudný den vyhnout před Bohem zodpovědnosti za své hříchy.[19] Moji pozornost si získalo tvrzení, že podle Ježíše ﷺ závisí spása člověka na poslušnosti a podrobení se Bohu.[20] V Koránu tomu odpovídá tvrzení, že každá duše je odměněna tím, co si vysloužila jen ona sama.[21] Ale jak je vidět, Pavel z Tarsu změnil Ježíšův ﷺ původní cíl a vymyslel spásu skrze ukřižování Ježíše ﷺ.[22]

Ústředním bodem takovéhoto učení je Pavlova poznámka, že lidstvo je rasou prostopášníků, kteří pojídáním zakázaného ovoce zdědili Adamův hřích. Výsledkem „prvotního hříchu" má být to, že si člověk nemůže sloužit jako svůj vlastní vykupitel, poněvadž dobré skutky mu nejsou ku prospěchu, jak říká Pavel k tomu, proč se zrovna takovíto lidé nemohou těšit z Boží spravedlnosti.[23] **Ale v žádném ze čtyř evangelií se nikde nevyskytuje, že má být Ježíš ﷺ ukřižován, aby vykoupil lidstvo z prvotního hříchu.** Když k němu kdosi přistoupil s otázkou, co má učinit, aby dosáhl věčného života, Ježíš ﷺ mu odpověděl, že musí zachovávat přikázání,[24] tj. Boží zákon. Když se ho podobně zeptal znalec práva, Ježíš ﷺ mu řekl, že má milovat Boha a svého bližního.[25]

Pokud by tedy byla takováto teorie součástí Božího nebeského plánu, ve kterém Ježíš ﷺ sám sebe ochotně nabízí k ukřižování, aby vykoupil lidstvo, proč by před zatčením vojáky žádal Boha o pomoc?: *„Otče, zachraň mě od této hodiny."* (Jan 12:27) a *„Otče můj, je-li možné, ať mě mine tento kalich."* (Mat. 26:39).

19 Viz Efez. 1:17; Řím. 3:22–26, 4:25, 10:9.
20 Viz. Mat. 5:19–20, 6:4, 7:21, 19:16–17; Luk. 10:25–28.
21 Viz 2:286; 3:25; 6:164; 41:46; 53:38–39, 74:38.
22 Viz Řím. 3:28, 5:8–11; 1.Jana 2:1–2.
23 Viz Gal. 2:16.
24 Viz Mat. 19:16–17.
25 Viz Luk. 10:25–28.

Stejně tak, proč by Bible říkala, že Ježíš ﷺ hlasitě volal z kříže a prosil Boha o pomoc?: *Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil* (Mat. 27:46). Dále, jak by mohl být Ježíš ﷺ ukřižován za spásu lidstva, když byl vyslán jen za dítkami Izraele?[26] Korán říká, že ho ani nezabili ani neukřižovali, ale ukřižován byl někdo jiný, kdo se lidem zdál, že je Ježíšem ﷺ.[27] To by mohlo vysvětlovat zjevení Ježíše ﷺ po ukřižování jeho učedníkům. Jestliže by skutečně na kříži zemřel, pak by býval přišel za svými učedníky ve spirituálním těle.[28] Jak je ukázáno v Lukášovi 24:30, 36–43 a v Janovi 20:17, Ježíš ﷺ se s nimi setkal ve fyzickém těle, bylo to po události s jeho domnělým ukřižováním. Tak jsem se vlastně dozvěděl, že Pavel z Tarsu byl ten, kdo učil o zmrtvýchvstání Ježíše ﷺ.[29] Pavel také připustil, že zmrtvýchvstání Ježíše ﷺ bylo jeho vlastním evangeliem.[30]

Mnoho zdrojů uvádí, že Pavel z Tarsu a další trpěli pocitem marnosti ze židovského zamítnutí Ježíšova ﷺ poselství, a tak se raději obrátili k pohanům, bez ohledu na Ježíšovo ﷺ přikázání, aby se nekázalo nikomu jinému než Židům.[31] Dostali se do jižní Evropy, kde vládl polyteismus a modlářství. Postupně se poselství Ježíšovo ﷺ začalo přizpůsobovat místním tradicím a zvykům Římanů a Řeků tehdejší doby.[32] Tudíž Pavel z Tarsu prokazatelně posunul hlavní objekt uctívání pryč od Boha tím, že prohlásil, že Ježíš je prostředníkem mezi lidmi a Bohem k dosažení jejich spásy.[33] Odsunul tak do pozadí veškeré Boží učení

26 Viz Mat. 10:5–6, 15:24.
27 Viz 4:157–158.
28 Viz 1. Kor. 15:44.
29 Viz Sk. 17:17.
30 Viz 2. Tim. 2:8.
31 Viz Mat. 10:5–6.
32 Viz 1.Kor. 9:19–23.
33 Viz Gal. 2:20.

Jeho proroků, dokonce i zásady samotného monotheismu, až nakonec Bůh v křesťanství musel potřebovat Ježíše ﷺ jako svého kněžského pomocníka.

Bible varuje před přidáváním či výměnou svého obsahu, ke kterému však ve skutečnosti došlo.[34] Stejnou skutečnost Bůh také připomíná v Koránu: *Běda těm, kteří Písmo vlastníma rukama sepisují a potom hovoří: „Toto od Boha pochází!“, aby tak nakoupili za nízkou cenu. Běda jim za to, co psaly ruce jejich! Běda jim za to, co provádějí.* (2:79).[35]

Někteří křesťanští učenci nedávné doby připouštějí, že původní křesťanství přinesené Ježíšem ﷺ (judeo-křesťanství) bylo pozměněno na křesťanství Pavla.

1. The Encyclopedia Britannica předkládá jedno z hodnocení Pavla z Tarsu, kde se říká: „Jedna skupina spisovatelů reprezentovaná kupř. W. Wredem, který neúmyslně stál vůči Pavlovi v opozici, se domnívá, že Pavel z Tarsu změnil křesťanství do takové míry, že se stal jeho druhým zakladatelem. Ve skutečnosti je Pavel z Tarsu zakladatelem církevního křesťanství, které se od křesťanství hlásaného Ježíšem zcela liší. Říkají, ‚následuj Ježíše‘ nebo ‚následuj Pavla‘, ale oba je nelze následovat současně.“[36]

2. I když je Von Loewinch věrným stoupencem Pavla z Tarsu, hlásí se k následujícímu stanovisku W. Wredeho: „Pavel oddělil křesťanství od židovství a udělil mu odlišnou formu. Zde je tvůrcem takové církve, která byla založena a vybudována ve jménu Ježíše.“[37]

3. Von Loewinch pokračuje: „Nebýt Pavla, křesťanství by se

34 Viz Zj. 22:18–19.

35 Viz také 5:77.

36 What is Christianity?, Maulana Taqi Usmani, str.73, Armed Forces Printing Press, 1987.

37 z výše uvedené publikace.

bývalo stalo židovskou sektou a nebylo by univerzálním náboženstvím.“[38]

4. Foakes Jackson, který Pavla z Tarsu uznával a byl i jeho životopiscem, říká: „Nebýt Pavla, křesťanství by bylo jiné. A nebýt Ježíše, křesťanství by nebylo možné.“[39]

Lze se přesvědčit o tom, že vyslání Ježíše nemělo za cíl předložit nový způsob, jak dosáhnout spásy, o to méně založit nový systém víry. Bible také poukazuje, že Ježíš ﷺ hlásal jen o víře v Jednoho Boha,[40] a proto nabádal Židy, aby přestali lpět na rituálech a začali se zabývat tím, co je skutečně správné.[41]

Nakonec jsem shledal, že křesťanský pohled na Boha je velmi nelogický, protože je následující: Bůh se stal člověkem, kterého On stvořil, pak sám sobě dovolil trpět a jako oběť zemřít rukou svého vlastního stvoření, aby očistil lidstvo z hříchu, který zdědilo od Adama a jeho potomků. Víra v takovéto učení se podle církve stává klíčem ke spáse. Jenže pokud má být takové vyznání víry základním předpokladem k věčnému životu, proč všichni další proroci nepřicházeli se stejným učením? Proč se Bůh nestal člověkem v době Adamově ﷺ a jeho potomků, aby tak lidstvo mělo stejnou šanci na věčný život v Nebi? A co by se pak stalo s lidmi, kteří nikdy o Ježíšovi ﷺ neslyšeli?

Muslimové narozdíl od křesťanů spatřují v křesťanském pohledu na Boha a Ježíše ﷺ rouhačství a popření Boží velikosti. V Koránu tomu odpovídají následující verše: *Vlastníci Písma! Nepřehánějte v náboženství svém* (nepřiřazujte Boží vlastnosti jednotlivým Božím stvořením a neuctívejte Boží stvoření způso-

38 z výše uvedené publikace.

39 z výše uvedené publikace, str. 74.

40 Viz Mat. 4:10, 5:17, 22:36–38, 23:9, 10; Marek 10:18; Lukáš 4:8, 4:43; Jan 5:30. Viz také Korán 3:50–51; 9.30; 43:64.

41 Viz Mat. 6:1–8.

bem, jaký si zaslouží pouze Bůh) *a mluvte o Bohu jedině pravdu! Vskutku Mesiáš Ježíš, syn Mariin, je pouze poslem Božím a slovem Jeho, které vložil do Marie, a duchem z Něho vycházejícím. A věřte v Boha a posly Jeho a neříkejte: „Trojice!“ Přestaňte, a bude to tak pro vás lepší. Bůh vskutku je jediným Bohem, On povznesen je nad to, aby měl dítě, vždyť náleží Mu vše, co na nebesích je i na zemi; a Bůh dostatečným je ochráncem.* (4:171).[42]

Muslimové věří, že Ježíš ﷺ nebyl ukřižován, ale naopak, Bůh ho vyzdvihl k nebi, vyzdvihl jak tělo tak duši.[43] Věří také, že se Ježíš ﷺ ještě jednou před Soudným dnem vrátí zpět na zem,[44] aby zničil falešné nauky, které byly založeny pod jeho jménem, a před svou smrtí bude razit cestu všeobecného přijetí islámu. A tak bude Ježíš ﷺ před Soudným dnem prohlašovat, že není božstva kromě Boha, jak ukazují následující koránské verše: *A bojte se dne, kdy Bůh řekne: „Ježíši, synu Marie, zdalipak jsi to byl ty, kdo řekl lidem: ‚Vezměte si mě a mou matku jako dvě božstva vedle Boha?‘“ Řekne: „Povýšený jsi Ty! Nebylo na mně říci něco, k čemu jsem neměl oprávnění. Kdybych to byl býval řekl, věděl Bys to. Ty víš, co je v mé duši a já nevím, co je v Tobě. Nýbrž jsi to Ty, kdo zná neviditelné. Neříkal jsem nic jiného, než to, co Jsi mi poručil, a to je: uctívejte Boha, Pána mého a Pána vašeho. A já jsem byl svědkem nad nimi; ale když jsi mě povolal nahoru, Ty jsi byl nad nimi Dozorcem a Ty jsi nade všemi událostmi Svědkem.“* (5:116–117). Bůh navíc také v Koránu říká, že kdyby kdokoliv z lidu Písma před svou smrtí nevěřil, že Ježíš ﷺ je Boží posel a lidská bytost, bude Ježíš ﷺ v Den zmrtvýchvstání proti němu svědkem.[45]

Jak jsem postupně získával nové a nové vědomosti o křesťan-

42 Viz také 5:77.

43 Viz Korán 3:55; 4:158.

44 Viz Korán 43:61.

45 Viz 4:159. Viz také Matouš 7:22–23.

ství a islámu, začínal jsem odhalovat správné a nesprávné dílky své skládačky smyslu života. Proto jsem při pokusech o složení skládačky pokračoval ve svém odhalování pravdy, tentokrát pečlivým vysvětlováním islámu. Hledání mě přivedlo ke čtení Koránu, k učení se o životě proroka Muhammada ﷺ – a ke studiu materiálů sepsaných islámskými učenci. Všechno to však začalo u posledního nahlédnutí do Bible.

PROROK MUHAMMAD ﷺ V PÍSMECH

Další můj zájem si získala biblická proroctví o očekávání příchodu proroka Muhammada ﷺ. Zjistil jsem, že taková proroctví v Bibli existují i dnes (navzdory několikerému pozměňování původního textu biblických knih) a předpovídají příchod proroka Muhammada ﷺ po Ježíšovi ﷺ.[46] Náboženští učenci doložili, že Ježíšův ﷺ popis (viz biblické odkazy níže pod čarou) někoho, kdo přijde po něm, se nemůže vztahovat na nikoho jiného než na Muhammada ﷺ. I v Koránu se objevuje jeden verš, který hovoří o tom, co řekl Ježíš ﷺ na tuto otázku: *A vzpomeň si, jak pravil Ježíš, syn Mariin: „Dítka Izraele, já jsem vskutku poslem Božím k vám, potvrzujícím pravdivost toho, co bylo přede mnou sesláno z Tóry, a oznamujícím vám radostnou zvěst o poslu, jenž přijde po mně a jehož jméno Ahmad bude.“* (61:6). Jméno Ahmad je jen dalším jménem proroka Muhammada ﷺ, které je odvozeno od stejného slovního kořene.

PROROK MUHAMMAD ﷺ V KORÁNU

Všiml jsem si, že nás Korán vede k víře v Boha a v proroka Muhammada ﷺ, jak ukazuje následující verš: *Rci (Muhammade): „Lidé, já věru jsem poslem Božím k vám všem vyslaným od toho,*

46 Viz Deut. 18:18–19; Izajáš 29:12; Jan 14:12–17, 16:5–16; Sk. 3:22. Viz také Korán 5:14; 7:157.

jemuž náleží království na nebesích i na zemi. Není božstva kromě Něho a On je ten, jenž život i smrt dává. Věřte tedy v Boha a posla Jeho, proroka neučeného, jenž věří v Boha a Jeho slova, a následujte jej – snad se octnete na cestě správné!" (7:158)[47]

Poznal jsem, že Korán také sděluje Muhammadovi ﷺ, že je posledním prorokem: *A Muhammad není otcem žádného muže z vás, ale je poslem Božím a pečetí proroků. A Bůh je vševědoucí o věci každé.* (33:40). I když je Muhammad ﷺ posledním prorokem vyslaným lidstvu, posléze jsem objevil, že muslimové zároveň věří i ve všechny předchozí proroky a mají o nich zprávu v původní podobě.[48]

KORÁN: POSLEDNÍ ZJEVENÍ

Pochopil jsem, že bylo nanejvýš nutné provést obnovu toho, co se připisovalo Božímu zjevení, a že po Ježíšovi عليه السلام nastala potřeba příchodu dalšího proroka s dalším zjevením po Evangeliu. Proto Bůh vypravil Muhammada ﷺ s posledním Poselstvím (tj. s Koránem), aby přivedl celé lidstvo k víře v Jednoho Boha, který nemá žádného společníka, a k Jeho uctívání bez prostředníků mezi člověkem a Bohem. Korán je podle muslimů věčným a nezměnitelným zdrojem vedení lidstva. Nabízí racionální a historické objasnění pozoruhodné Ježíšovy عليه السلام role. Jméno Ježíš je v Koránu uvedeno pětadvacetkrát, Korán obsahuje také súru Marie, pojmenovanou po Ježíšově عليه السلام matce.

Pokud jde o Boží původ posledního zjevení, uvádím následující zajímavé koránské verše: *Tento Korán nemohl být vymyšlen nikým, kromě Boha; a byl seslán, aby potvrdil pravdivost dřívějších zjevení a aby objasnil Písmo, o němž pochyby není a jež od Pána lidstva veškerého přichází.* (10:37). *Vskutku to je jisto-*

47 Viz také 4:170.

48 Viz 2:136; 5:48,68.

jistá pravda. (69:51).[49] Nezapomněl jsem také věnovat pozornost možnosti Korán zfalšovat, neboť takové případy postihly předešlá zjevení. Přečetl jsem si, že v Koránu nebylo nikdy nic změněno, vynecháno či přidáno: *My zajisté připomenutí jsme seslali a dobře je umíme ochránit.* (15:9)[50]

Byl jsem také informován o některých vědeckých fenoménech, o kterých se Korán zmiňuje, jež jsou zárukou k víře, že Korán je slovo Boží. Obsahuje verše popisující embryonální vývoj člověka,[51] hory,[52] vznik vesmíru,[53] mozek,[54] moře,[55] vnitřní vlny pod hladinou hlubokých moří[56] a mraky.[57] Před více než čtrnácti staletími nemohl přece nikdo znát údaje, které byly získány teprve nedávno pomocí nejmodernějších přístrojů a vědeckých postupů.

ISLÁM: SHRNUTÍ A VYVRCHOLENÍ VŠECH ZJEVENÝCH NÁBOŽENSTVÍ

Muslimové věří, že hlavním smyslem, pro které bylo lidstvo stvořeno, je uctívání Boha. Jak On říká v Koránu: *A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby Mne uctívali*. (51:56). Jeden proslulý islámský učenec ze Západu k tomu dodává: „Nejucelenější systém vzývání, který dnes lidstvo má, je systém, který se nalézá v náboženství islámu." Samotné slovo *islám* znamená *podrobení se vůli Boží*. I když současně bývá poukazováno na třetí ze tří

49 Viz také 2:24; 17:88; 41:53.
50 Viz také 4:82.
51 Viz 23:12–14.
52 Viz 16:15; 78:6–7.
53 Viz 21:30; 41:11.
54 Viz 96:15–16.
55 Viz 25:53; 55:19–20.
56 Viz 24:40.
57 Viz 24:43.

monoteistických náboženství, islám není vůbec žádné nové náboženství. Je náboženstvím všech Božích proroků, které Bůh lidstvu určil. Islám byl náboženstvím Adama, Abraháma, Mojžíše a Ježíše (mír s nimi).[58]

K tomu poznamenává: „Poněvadž je jen jeden Bůh a lidstvo je jeden druh, náboženství, které Bůh lidem stanovil je od základů jedno jediné… Lidské duchovní a společenské potřeby jsou jednotné a lidská přirozenost se nezměnila od doby, co byli stvořeni první muž a žena.“[59]

Bez objasňování skutečnosti, že poselství Boha bývalo vždy stejné, jsem pochopil, že je každé lidské bytosti svěřen úkol hledat pravdu a ne jenom slepě přijímat náboženství své společnosti nebo rodičů. Podle Koránu: *Ti, které uctíváte vedle Něho, nejsou leč jména, jež dali jste jim vy i otcové vaši, a Bůh ohledně nich neseslal žádné zplnomocnění...* (12:40). S ohledem na přirozenost člověka uctívat Boha ještě před tím, než si svou přirozenost vnějšími vlivy zničí (vrozená přirozenost, arabsky *fitra*), prorok Muhammad ﷺ řekl: „Každé dítě je přivedeno na svět ve stavu fitry a jsou to jeho rodiče, kdo z něj učiní stoupence židovství, křesťanství nebo náboženství mágů. Když zvíře porodí mládě, zjišťuješ snad, že je zkažené?“[60] Bůh k tomu dodává: *Obrať svou tvář k náboženství pravému jako haníf podle sklonu přirozeného lidem (fitra), v němž Bůh lidi stvořil. Stvoření Boží pak změnit nelze – a toto je náboženství neměnné, však většina lidí to neví.* (30:30).[61] Navíc jsem se přesvědčil, že neexistuje žádné jiné náboženství než islám a v Koránu je k tomu uvedeno: *A kdokoliv bude toužit po jiném náboženství než po islámu, nebude to od*

58 The Purpose of Creation, Dr. A. A. B. Philips, str. 49, Dar Al Fatah, Sharjah, UAE, 1995. Viz Korán 2:136; 3:67; 3:84; 22:78; 42.13.

59 Tamtéž, str. 50.

60 Sahíh al-Buchárí, Vol. 2, Hadís číslo 467.

61 Viz také 2:170; 10:19; 31:21; 43:23; 49:6; 53:23.

něho přijato a v Den zmrtvýchvstání bude mezi těmi, kteří ztrátu utrpí. (3:85). Všiml jsem si, jak snadno může člověk opovrhovat vedením Božím a vymyslet si vlastní zásady lidského bytí. Jenže se nakonec stejně dopídí k tomu, že to byl přelud, který se ho zmocnil.

CESTUJÍCÍ

Jak jsem se tak prodíral četbou Koránu a seznamováním s činy a výroky proroka Muhammada ﷺ (tzv. sunna), všiml jsem si, že islám pohlíží na člověka jako na cestujícího svým vlastním životem a že Příbytek je v příštím životě na věky. Jsme zde jen na krátkou dobu a nemůžeme si s sebou nic z našeho života odnést, nic s výjimkou naší víry v Boha a našich činů. Člověk by měl být jako cestující projíždějící krajinou a nenechat se ničím zaskočit. Jako cestující na této trase musíme pochopit, že významem „býti živ" je být zkoušen. Proto existuje trápení, radost, bolest a hrdost. Zkoušky dobra a zla jsou úmyslné, aby probouzely naše vyšší duchovní kvality. Nyní bychom měli být schopni vytěžit ze zkoušek alespoň to, že budeme činit dobro, úplně důvěřovat Bohu a trpělivě přijímat, co nám určil.

CESTA DO RÁJE

Bylo to velmi pozoruhodné učit se o Ráji, poněvadž to jistě významným způsobem zasahuje každého jedince. Ve vztahu k věčnému příbytku Bůh říká: *Žádná duše neví, co z radostí skryto je pro ně odměnou za skutky jejich.* (32:17). Také jsem si uvědomil, jaká je asi radost, která předčí všechny představy a která je uskutečnitelná za přítomnosti samotného Boha. Pozastavil jsem se nad tím, kdo jsou ony duše hodné takové odměny? Odměna Rájem je tak převelice obrovská, že ji nelze kvantitativně popsat. Řekl jsem si, že její cenou je pravá víra, prokázaná poslušností

k Bohu a následováním Sunny (cesty) proroka Muhammada ﷺ.

Jasně jsem pochopil, že lidstvo musí uctívat Boha, aby dosáhlo spravedlnosti a takové duchovní úrovně, která je k získání vstupu do Ráje nezbytná.[62] To znamená, že každá lidská bytost musí uznat, že vzývání Boha je nejméně tak důležité jako dýchání a přijímání potravy a nejsou to žádná speciální gesta dobra, která by člověk vykonával pro Boha navíc. Podobně jsem také shledal, že musíme číst Korán, abychom se dozvěděli, jakým druhem lidí Bůh chce, abychom byli, a abychom se jím snažili být. A to je cesta do Ráje.

ZDOLÁNÍ JEDNÉ PŘEKÁŽKY

V této chvíli jsem si byl asi na osmdesát procent jist, že se chci stát muslimem. Ale cosi mě zadržovalo. Myslel jsem na reakce mé rodiny a přátel, až se dozvědí, že jsem se stal muslimem. Zanedlouho jsem o svých obavách vyprávěl tomu muslimovi, který mi řekl, že v Soudný den nebude moci člověku nikdo pomoci, ani otec, ani matka, ani přítel.[63] Řekl mi: „Jestli věříš, že pravým náboženstvím je islám, měl bys ho přijmout a žít svůj život ke spokojenosti Toho, Který tě stvořil." Tehdy jsem si jasně uvědomil, že jsme všichni na jedné lodi; každá duše okusí smrt a po ní poneseme zodpovědnost za naši konkrétní víru v Boha a za naše skutky.[64]

POZORUHODNÝ VIDEOZÁZNAM

V tomto stádiu mého hledání pravdy jsem už stál u prahu přijetí islámu. Shlédl jsem videosnímek jedné islámské lekce o smyslu života. Hlavním tématem přednášky bylo, že smysl života lze

62 Viz Korán 2:111–112; 10:63–64.
63 Viz Korán 2:48; 31:33; 82:18–19.
64 Viz Korán 29:57; 3:185.

shrnout do jednoho slova, do slova islám. Slovo islám znamená dobrovolné podřízení se vůli Boží.

Při porovnání s ostatními náboženstvími a vyznáními hraje důležitou roli skutečnost, že termín islám není svázán s žádnou konkrétní osobou nebo místem. Bůh tak pojmenoval své náboženství: *Vskutku je jediným náboženstvím u Boha jen islám…* (3:19).[65] Kdokoliv přijme islám, nazývá se muslimem bez ohledu na svou rasu, pohlaví či národnost. To je jedním z důvodů, proč je islám univerzálním náboženstvím.

Před svým hledáním pravdy by mě bývalo nikdy nenapadlo uvažovat o islámu jako o možné volbě, protože ve sdělovacích prostředcích neustále přetrvávala negativní líčení muslimů. Ale při sledování videozáznamu přednášek jsem zaregistroval, že ačkoliv je islám charakteristický vysokými morálními vlastnostmi, ne všichni muslimové těchto vlastností dosahují. Jenže o stoupencích jiných náboženství lze říci totéž. Nakonec jsem se přesvědčil, že nemůžeme náboženství posuzovat podle chování jeho stoupenců, (což jsem před tím dělal), protože všichni lidé jsou nedokonalí. Proto bychom neměli islám hodnotit na základě jednání jeho vyznavačů, ale podle jeho zjevení (Korán) a Sunny proroka Muhammada ﷺ.

Poslední otázkou, kterou jsem si z přednášky odnesl, bylo, jak je důležitá vděčnost. Bůh říká v Koránu, že musíme být vděční už za tu skutečnost, že On nás stvořil: *Bůh vás vyvedl z útrob matek vašich, aniž jste měli nějaké vědění, a pak vám sluch, zrak i intelekt dal – snad budete vděční.* (16:78) Bůh také uvedl vděčnost do spojitosti s vírou, a to objasňuje, že není za co trestat lidi, kteří Mu děkují a věří. V Koránu říká: *Co by dělal Bůh s vaším trestem, budete-li vděční a uvěříte-li? Bůh věru je za vděčnost uznalý a vševědoucí.* (4:147).

65 Viz také 5:3.

PRAVDA SE NEZAPŘE

Jakmile video dohrálo, poznal jsem, jak byla pravda mému duchu zapřena. Cítil jsem, že ohromné břemeno hříchů opouští má bedra. Zdálo se mi, jakoby se má duše vznášela nad zemí, odhazovala pryč nuzné rozkoše tohoto světa, aby se zpřístupnila nekonečným požitkům přislíbených na Věčnosti. Můj zážitek doprovázelo dlouhé přemýšlení, jak si složit skládačku smyslu života. Islám se mi odhalil jako pravda, načež se duchovní oblast mého já opět naplnila vírou, smyslem, vedením a skutky. Tak jsem překročil bránu vedoucí do islámu. Pronesl jsem vyznání víry, kterým se člověk stává muslimem: **Ašhadu an lá iláha illa Alláh wa ašhadu anna Muhammadan rasúlu Alláh** (Dosvědčuji, že není jiného božstva než Boha a dosvědčuji, že Muhammad je Jeho posel). Dozvěděl jsem se, že tento výrok ztvrzuje víru ve všechny proroky a posly Boží spolu s vírou ve všechna Boží zjevení v jejich původních podobách, která utvářela a ucelovala náboženství jedince až k poslednímu proroku Muhammadovi ﷺ a ke konečnému Božímu zjevení, ke Koránu. Následující problém se mi rázem vyjasnil: Kdyby byl Ježíš عليه السلام posledním prorokem Božím a Evangelium konečnou knihou zjevení, byl bych to dosvědčil. V důsledku toho jsem si přirozeně vybral následování konečného zjevení Stvořitele od Pečeti proroků ﷺ.

DOJMY NOVÉHO MUSLIMA

Během snahy najít pravdu mi byla udělena jedna lekce, která svým zaměřením vysoce překonala všechny lekce ostatní. Byla o objektech uctívání jiných, než je Bůh, a názorně ukazovala, že uctívání něčeho jiného, než je Bůh, je pouhou přetvářkou. Kdokoliv se mnou sdílí stejné uvažování, může se vydat jen jedním jediným směrem, může uchopit svou vlastní vůli a jednání do

uceleného souladu s Bohem.[66] Když jsem se dobrovolně odevzdal do vůle Boží, prožil jsem opravdový zážitek míru s Bohem, míru s ostatními a nakonec i mír sám se sebou. Současně jsem pociťoval ohromnou vděčnost za milost Boží, díky které jsem byl zachráněn před hlubokou nevšímavostí, a putoval jsem do světa pravdy. Islám, pravé náboženství všech dob, míst a lidí, představuje všezahrnující návod k životu, vede člověka ke splnění smyslu své existence na zemi a připravuje ho na Den, kdy bude ke svému Stvořiteli navrácen. Člověk, který se vydal po stezce oddanosti Bohu, unikne od trestu Ohněm, získá Boží zalíbení a uprostřed nekonečných rajských rozkoší Mu bude nablízku. Když uskutečníme takovou volbu, získáme další výhodu, získáme mnohem šťastnější život.

NEPRAVÉ POŽITKY

Přestupem k islámu jsem hlouběji pronikl do iluzivní přirozenosti života. Za příklad bych rád uvedl osvobození člověka jako jeden ze základních principů islámu. Proto se muslim také nazývá Abdulláh neboli otrok či služebník Alláhův (tj. Boží). Být otrokem Boha znamená osvobodit se od všech dalších forem posluhování, a proto si asi moderní člověk o sobě myslí, že je svobodný. Ve skutečnosti je otrokem svých vlastních tužeb. Všeobecně se nechává klamat světským životem. Stává se obětí alkoholu, zlozvyku hromadit jmění, sexu a prudkých vášní, omamných prostředků apod. Je ponižován kapitalistickým systémem, který směřuje k práci skrze výmysly falešných potřeb, o kterých usoudil, že musí být okamžitě uspokojeny. Bůh k tomu v Koránu poznamenává: *Myslíš, že tomu, kdo si vzal jako své božstvo vášeň svou, jsi dozorcem, anebo domníváš se, že většina z nich*

66 Viz Korán 2:165; 4:48; 5:72; 6:82; 22:31, 73; 23:117; 29:41; 35: 13–14; 39:67.

naslouchá či uvažuje rozumně? Vždyť oni jsou jen jako dobytčata, ba ještě dále zbloudili z cesty rovné. (25:43–44)

Je-li naším cílem zažít nejpříjemnější okamžiky, neměli bychom svůj život naplňovat na úkor požitků rajských. Jak Bůh řekl v Koránu: *Je okrášlena pro lidi láska vášnivá k ženám, k synům, k nahromaděným kintárům zlata a stříbra, k čistokrevným koním, ke stádům i k polím obdělaným. To vše je však jen užívání života pozemského, zatímco u Boha je útočiště nejkrásnější. Řekni, mám vás zpravit o tom, co lepší je než toto? Pro ty, kdož jsou bohabojní, u Pána jejich připraveny jsou zahrady, pod nimiž řeky tekou a v nichž nesmrtelní budou, a manželky čisté a zalíbení Boží v nich dostanou…* (3:14–15).[67] Chce-li člověk vést konkurenční boj s druhým člověkem, hromadění majetku a nabývání slávy je naprosto nesmyslným předmětem boje, úspěšnější soutěží je soutěž o výkon dobrých skutků k zalíbení se Bohu a i jimi lze snadno získat poctivou dávku radosti v životě pozemském.[68]

PRAVÁ CESTA ZA BOHEM

Člověk má k dispozici mnoho náboženských alternativ a záleží na jeho přání, jakou alternativu si zvolí a bude následovat. Je jako obchodník, který před sebe rozprostřel zboží. Bylo to jeho rozhodnutí, jaký sortiment bude zákazníkům nabízet. Zřejmě si vybral takové zboží, o kterém je přesvědčen, že je pro něj nejlukrativnější. Obchodník ale nemá jistotu a žádnou záruku, že o jeho zboží bude zájem. Třeba se jeho zboží dobře prodává a přináší mu nemalé zisky, ale mohl také snadno nenávratně ztratit vloženou investici. Naproti tomu člověk věřící v Jedinost Boží, člověk, který se podrobil Jeho vůli (tj. muslim), má naprostou jistotu, že bude-li následovat cestu pod vedením Koránu a Sunny

67 Viz také 6:130; 17:18–19; 21:16; 46:20; 47:36; 57:20.

68 Viz Korán 28:77.

proroka Muhammada ﷺ, nepochybně bude úspěšný a na konci takové cesty bude pro něj připravena odměna.[69] Úspěch přichází naštěstí už na začátku cesty. Prorok Muhammad ﷺ řekl: „Když někdo upřímně přijme islám, Bůh mu odpustí všechny jeho dřívější hříchy a pak dojde na vyrovnávání účtů: odměna za jeho dobré skutky bude deseti až sedmisetnásobná za každý dobrý skutek a každý špatný skutek bude zaznamenán jak se stal.“[70] A Bůh jej může také odpustit.

EPILOG

Na základě mého pátrání po pravdě jsem zjistil, že dokonalost naší víry v Boha a skutky, které činíme, předurčují naši budoucí připravenost žít věčně. Náš Stvořitel dává každému z nás nezávisle na okolnostech stejnou šanci, jak dosáhnout Jeho spokojenosti v přípravě na Soudný den. Bůh říká v Koránu: *A poslouchejte Boha a posla, snad dostane se vám slitování. Pospíchejte k milosti od Pána svého a k zahradě, jejíž šířka se rovná nebesům a zemi a jež připravena je pro bohabojné…* (3:132–133).[71]

Pokud upřímně hledáme pravdu tohoto života, kterou je islám (tj. mírové oddání se vůli Boží), Bůh nás k ní zavede, bude-li to Jeho vůle.[72] Vede nás k životním zkouškám a k Sunně proroka Muhammada ﷺ, protože Sunna zastupuje nejlepší vzor pro lidstvo, který jen lze následovat. Stejně tak nás Bůh vede k poznávání a posouzení Svých slov v Koránu. Člověk shledá, že Korán je vskutku naléhavé a neúprosné klepání na dveře nebo hlasitý křik, který chce probudit spáče, protože se právě nechali slepě zachvátit světským životem na zemi. Klepání a křik neustávají

69 Viz Korán 6:153.
70 Sahíh al-Buchárí, Vol. 1, Hadís č. 40A.
71 Viz také 20:82; 39:53.
72 Viz Korán 13:27.

a hlásí: „Vstávej! Rozhlédni se kolem sebe! Mysli! Uvažuj! Bůh existuje! Existuje také plán, zkouška, účtování, odplata, odměna, krutý trest a poslední blaho!“

Rád bych stručně a jasně odpověděl na otázku, jak nejlépe žít a zemřít na tomto světě. Odpověď je jednoduchá: jako správný muslim! Když někdo dojde k závěru, že islám je pravda, neměl by váhat stát se rychle muslimem, protože se může přihodit, že zemře dříve, než se do vůle Boží stihne odevzdat, a pak už bude pozdě.[73]

Několik měsíců po mém přijetí k islámu jsem našel v Koránu dva verše, které odrážejí, co mi řekl ten americký muslim o tom, jak máme žít a zemřít: *A odkázal víru tuto Abrahám synům svým, a také Jakub pravil: „Synové moji, Bůh pro vás věru vyvolil náboženství, a proto nesmíte zemřít jinak, než jako muslimové!“* (tzn. aniž se do vůle Jeho odevzdáte) (2:132). *Vy, kteří věříte, bojte se Boha bázní, jež Mu přísluší, a neumírejte jinak, než když jste se do vůle Jeho odevzdali!* (3:102)

73 Viz Korán 23:99–100; 63:10–11.

PODĚKOVÁNÍ

Předně bych rád pochválil Boha za to, že mě přivedl k islámu. Nechť přijme moji práci pro Sebe a učiní ji srozumitelnou lidem, aby našli a následovali pravdu.

Rád bych také nějak vyjádřil svůj vděk těm, kteří mě o islámu informovali, a těm, kdo se zasloužili o prohloubení mých znalostí o islámu, až jsem se stal muslimem. K tomu dodávám poděkování muslimským bratřím, kteří mě podnítili k sepsání mého příběhu. Především bych rád vzpomenul následujících osobností, které se zúčastnily hodnocení mé práce: Dr. Wajieh Abderrahman, Um Muhammad, Ahmad Nurideen, Dr. Al-Taher Al-Hafez, Muhammad Yaqoob and Gyasi McKinzie. Stejně tak musím poděkovat firmě Industrial Support Print Shop za ochotu můj příběh publikovat. Nakonec mi ještě zbývá ocenit šejcha Munsoora Sabriho za jeho vstřícnost a pomoc při vydání publikace. Nechť my všichni obýváme překrásné místo v Ráji, děj se vůle Boží!!!

(Yahya) Donald W. Flood
Medína, Saúdská Arábie, září 1999

KRÁTKÝ DOVĚTEK PŘEKLADATELKY

Když Donald Flood přijal islám, přijal zároveň také své nové muslimské jméno, které se anglicky píše Yahya a do češtiny bychom ho z arabštiny nejspíše přepsali jako Jahjá. Jahjá je arabské jméno proroka Jana Křtitele عليه السلام. Jan Křtitel عليه السلام také patří mezi proroky islámu.

Všechny biblické úryvky autor převzal z:
Life Application Bible, New International Version, Tyndale House Publishers, Inc., Wheaton ILL., USA, 1991.

Pro český překlad bylo použito:
Českého ekumenického překladu vydaného 1996 (Bible in Czech Ecumenical Translation 053).

Všechny koránské úryvky autor převzal z:
The Qur´an- Arabic Text with Corresponding English Meanings, English revised and edited by Saheeh International, Abul-Qasim Publishing House, Jeddah, Saudi Arabia, 1997.

Český překlad byl pořízen za pomocí:
Korán, Ivan Hrbek, Odeon Praha, 1991.

PUBLIKACE VYDANÉ MUSLIMSKOU OBCÍ A ISLÁMSKOU NADACÍ V PRAZE

- *Co jest Islám*. 4. vyd. Praha, 2004. Soubor deseti letáků. ISBN 80-903196-0-2.
- ŠEJCH IDRÍS, Dža'far. *Pilíře víry*. 4. vyd. Praha, 2013. 40 s. ISBN 978-80-87636-02-2.
- *Jak k tomu došlo?* 1. vyd. Praha, 2003. Informativní leták.
- PHILIPS, Bilal. *Pravé náboženství*. 2. vyd. Praha, 2007. 22 s. ISBN 80-903196-8-8.
- IBRAHIM, I. A. *Stručný průvodce k porozumění islámu*. 2. vyd. Praha, 2009. 58 s. ISBN 978-80-904373-4-0.
- AL-QARADÁWÍ, Jusuf. *Povolené a zakázané v islámu*. 1. vyd. Praha, 2004. 254 s.
- KOLEKTIV AUTORŮ. *Lidská práva v Islámu*. 1. vyd. Praha, 2006. 48 s. ISBN 80-903196-2-9.
- KOLEKTIV AUTORŮ. *Džihád*. 1. vyd. Praha, 2006. 52 s. ISBN 80-903196-5-3.
- KOLEKTIV AUTORŮ. *Sunna: O chování Proroka*. 1. vyd. Praha, 2006. 176 s. ISBN 80-903196-6-1.
- JAHJÁ, Hárún. *Zázraky Koránu* [DVD, CD-ROM]. 1. vyd. Praha, 2009.
- JAHJÁ, Hárún. *Zázrak stvoření člověka* [DVD, CD-ROM]. 1. vyd. Praha, 2009.
- WORLD ASSEMBLY OF MUSLIM YOUTH. *Co jest islám*. 1. vyd. Praha, 2009. 72 s. ISBN 978-80-904373-0-2.
- ABD AL-ÁTÍ, Hammudah. *Zaostřeno na islám*. Přepracované vydání. Praha, 2010. 204 s. ISBN 978-80-904373-6-4.
- ABD AL-AZÍM, Šaríf PhDr. *Ženy v islámu a ženy v židovsko-křesťanské tradici – mýtus a realita*. 1. vyd. Praha, 2010. 79 s. ISBN 978-80-904373-7-1.

- ALI, Syed R. *Otázka víry.* 1. vyd. Praha, 2010. 71 s. ISBN 978-80-904373-1-9.
- ALI, Syed R. *Islám a křesťanství v Bibli.* 1. vyd. 58 s. Praha, 2011. ISBN 978-80-904373-8-8.
- FLOOD, Donald. *Jak nejlépe žít a zemřít.* 1. vyd. Praha, 2011. 31 s.
- AL-KHADHMI, Ahmad. *Tadžwíd.* 1. vyd. Praha, 2011.
- *Islám stručně* [DVD]. 1. vyd. Praha, 2011. České titulky.
- JAHJÁ, Hárún. *Kolaps Darwinismu a pravda o stvoření* [DVD, CD-ROM]. 1. vyd. Praha, 2011.
- ALI, Syed R. *Islám a muslimové***.** 1. vyd. Praha, 2011. 47 s. ISBN 978-80-904373-9-5.
- PHILIPS, Bilal. *Tauhíd: Islámský koncept Boha.* 1. vyd. Praha, 2011. 145 s. ISBN 978-80-904373-3-3.
- SHEHADEH, Samer. *Kdo je Alláh.* 1. vyd. Praha, 2011. 21 s.
- HEMAYA Ahmad M. *Islám – hluboké nahlédnutí.* 1. vyd. Praha, 2012. 363 s. ISBN 978-80-904373-2-6.
- HASAN, Suhaib. *Proč se modlíme?* 1. vyd. Praha, 2013. 31 s. ISBN 978-80-87636-01-5.
- MAUDOODI, Syed Abul Aʿla. *Úvod do studia Koránu.* 1. vyd. Praha, 2013. ISBN 978-80-87636-00-8.
- *Džihád proti terorismu* [DVD]. 1. vyd. Praha, 2012. České titulky.
- *Rodiče a jejich postavení v islámu.* 1. vyd. Praha, 2013. Informativní leták
- MUHAMMAD, T. *Indie a monoteismus.* 1. vyd. Praha, 2014. ISBN 978-80-905731-0-9
- BIN JUMAIL ZAYNU, M. *Poznej svou víru z Koránu a sunny Prorokovy.* 2. vyd. Praha, 2011. 37 s. ISBN 978-80-905731-1-6

DALŠÍ INFORMACE O ISLÁMU

Muslimská obec a Islámská nadace v Praze
Hlavní islámské centrum Blatská 1491, 198 00 Praha 9
tel./fax: 281 918 876, e-mail: praha@muslim.cz

Informační centrum a modlitebna
Politických vězňů 14, 1. patro, Praha 1. tel.: 224 227 903,
e-mail: praha@muslim.cz

Jazyková škola Alfirdaus
Masarykova 23, 602 00 Brno-střed. tel.: 773 943 164,
alfirdaus@alfirdaus.cz

Muslimská obec a Islámská nadace v Brně
Vídeňská 38a, 639 00 Brno tel.: 543 243 352, fax: 543 243 594
e-mail: brno@muslim.cz

Muslimská obec v Teplicích
U Nových Lázní 1224/10, 415 01 Teplice tel.: 777 048 128,
e-mail: teplice@muslim.cz

Muslimská obec v Hradci Králové
Drahoňovského 1175, 500 02 Hradec Králové
www.hkmuslims.com

INTERNETOVÉ STRÁNKY

http://www.al-islam.cz
http://www.islamweb.cz
http://www.islamcz.cz
http://www.islamweb.sk

Donald Flood
JAK NEJLÉPE ŽÍT A ZEMŘÍT

Z anglického originálu přeložila Jana Hafudová

2. opravené a doplněné vydání
Odpovědný redaktor: RNDr. Vladimír Sáňka
Vydala © Muslimská obec v Praze, Blatská 1491, Praha 9
ve spolupráci s Islámskou nadací v Praze
Vyšlo v nakladatelství Ústředí muslimských obcí, Praha 2013

ISBN 978-80-87636-05-3